

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljanj velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 207.

V Ljubljani, v ponedeljek 11. septembra 1893.

Letnik XXI.

Kmetijska šola na Grmu.

Z Notranjskega meseca sept.

Deželni odbor je razpisal 9 ustanov za učence, ki bi šli učiti se na deželno vinarsko, sadjarsko in poljedelsko šolo na Grm pri Novem Mestu. Prošnje je treba izročiti vodstvu šole na Grmu do 15. sept. Imeti morajo prošnje kolek za 50 kr., priložen mora biti krstni list, šolsko spričevalo, zdravniško potrdilo o čvrstem zdravju in župnijsko spričevalo o lepem vedenju. Sprejemajo se pa tudi plačujoči učenci, ki plačujejo po 30 kr. na dan za hrano in 20 gld. šolnine na leto. To šolnino pa deželni odbor navadno spregleda, ako se vloži prošnja.

Zanimanja za kmetijsko šolo na Grmu je pri nas še jako malo. Izmed vseh gospodarskih šol na Avstrijskem ima šola na Grmu najmanj učencev. Zgodi se dostikrat, da niti štipendijev ali ustanov vseh oddati ne morejo. Žalostno znamenje je to. V srednje šole vse hiti, akoravno so stroški za šolanje veliki, vseh pa tako negotov, saj od 100 prvotolcev jih ne pride niti 20 v osmo šolo. Kmetijska šola, ki je na Kranjskem mimo obrtne šole jedina praktičnega pomena, je skoraj prazna. In vendar more ta šola pokazati lepe vspehe. Učenci se navadijo reda, pridnosti, gospodarnosti za življenje. Pridobé si zraven tega toliko vednostij, da se lahko merijo z vsakim nižjegimnazijcem. Kajti kot 16letni mladeniči so vse bolj dovzetni za poduk, nego dečki na nižji gimnaziji, ki še ne poznajo resnobe življenja. In kako z veseljem gospodarijo učenci grmske šole, ki se po dovršenih dveh letnih naukih vrnejo na svoj dom! Človek se mora kar čuditi. Poznam učenca te šole, ki je poprej komaj dobro brati znal. Hodil je samo dve zimi v šolo za silo. Sprejet je bil vključ svojemu slabemu znanju v šolo, akoravno ni mogel prinesiti nobenega spričevala. V začetku mu je šlo trdo, jako trdo. Kmalu bi bil obupal in popustil šolo. Toda v dveh, treh mesecih je premagal prve težave in dobil tako veselje do učenja, da je v kratkem svoje součence dosegel in celo prekosil. In sedaj kako dela! Prvo pomlad je že v svojem vrtu, ki si ga je napravil, cepil nad 1000 divjakov, po vsej občini pa še mnogo več. Priredil je hlev za odpeljavanje gnojnice. Omislil si je čebele in naredil sam ulnjak. Prišel je umno krmiti živino in pri tem bode najmanj 20% krme prihranil, vendar je živina lepši, nego je bila prej. To pa ravno zato, ker krmi živino pametno, ne preveč, ne premalo. Natanko presodi, koliko govedo tehta, kaj se od njega zahteva in potem vravna kakovost in količino krme. Vse dogodke v gospodarstvu si natančno zapisuje, da bode vedel po pridelkih vravnati gospodarstvo. Naj ne misli nihče, da pri tem leno okrog postopa s knjigo v roki in s svinčnikom za ušesom. Nikakor ne. Dela bolj kot kak hlapec. Svinčnik in knjigo rabi le ob nedeljah in praznikih.

Tacih gospodarjev nam je treba v sedanjih hudih časih. „Nevednost je najdražja reč na svetu“, rekel je neki angleški narodni gospodar. Nikjer se resnica tega izreka bolj ne potrjuje, kakor pri kmetu. Zakaj kmet tako propada in leze v dolgove? Zato, ker si pomagati ne zna. Sleherni ga lahko oslepari pri kupčiji. Svoje pridelke prodaja navadno tako imenovanim posredovalcem, ki seveda za-se veliko dobička iščejo. Neuk kmetovalec ne vé, kdaj

bode cena pri živini padla, ali se pa vzdignila, ne more si pomagati, če pride kaka bolezen ali nesreča. Sploh povsod je nesrečen, povsod tepen.

Ako hočemo mili svoj narod osrečiti, povzdigniti ga moramo gospodarski. Priskrbeti mu moramo prave omike v gospodarskih zadevah. Nikdar naj se nihče ne zgovarja, češ, da pozna tega ali onega gospodarja, ki je bil v tretji ali četrti šoli, pa je vključ temu slab gospodar. Tudi jaz poznam take kmete, vem za njega, ki je bil celo v osmi šoli, pa je slabši gospodar, nego njegov sosed, ki niti eno razrednico znotraj ni videl. Temu se tudi ni čuditi. Kaj pa je slišal na gimnaziji, kar bi mu utegnilo pri njegovi kmetiji koristiti? Skoraj nič. Navadil se je samo pohajkovati, potratnega življenja in sedaj mu gre vse narobe. Popolnoma drugače je z učenci grmske šole. Tam se vadijo delati in učé le taci predmetov, katerih zares v življenju potrebujejo.

Rodoljubi po slovenski domovini! Prigovarjajte starišem, da bi pošiljali svoje sinove v kmetijsko šolo. Priskrbite jim potrebnih spričeval, sestavite jim prošnje za vsprejem itd. Kdor hoče zares kaj uspešnega storiti za domovino, naj pošlje na svoje stroške nadarjenega mladeniča v to šolo! S tem mu bode več koristil, kakor če bi ves čas gimnazije za njega plačeval. Ako ne bode mogel doma prevzeti gospodarstva, bode lahko šel za oskrbnika na kako večje posestvo in s tem zaprl pot jednemu tujcu v našo deželo. Saj so dosedaj skoraj jedino tujei oskrbniki po naših graščinah. Delati moramo na to, da bode v vsaki slovenski vasi jeden izšolan učenec kake kmetijske šole in potem smemo upati boljših časov.

Slavni deželni odbor in vodstvo kmetijske šole na Grmu bi pa rad opozoril pri tej priliki, da v svojih razpisih za ustanove in za vsprejem v kmetijsko šolo zahtevata vendar le preveč. Rojstni list, šolsko spričevalo, zdravniško spričevalo, spričevalo o lepem vedenju se zahteva in kdor ne prosi za ustanovo in hoče plačevati za hrano, mora priložiti obvezno pismo starišev, da bodo res za njega plačevali. Čemu to? Ali bi ne bilo zadosti prinesiti samo rojstni list, če stariši plačevati nečejo, naj se pa učenec zapodi; saj tako vodstvo dostikrat kacega učenca zapodi, če se pošteno ne obnaša. Zakaj bi ga pa ne smelo zapoditi, če ne plačuje? In prošnje za vsprejem je treba kolekovati s kolekom za 50 kr. Zakaj zopet to? Saj se priloži ubožni list in potem kolek po postavi odpade. Naj verjame slavni deželni odbor, da marsikateriga očeta ravno ta množica spričeval, ki bi jih moral učenec prinesiti, ostraši, da ne pošlje sina v šolo, češ, je preveč sitnostij. In tudi termin je tako zgodaj nastavljen. Do dne 15. septembra mora tudi plačujoči učenec prošnjo vložiti, akoravno se šola prične še-le dne 3. nov. Marsikdo se dá morebiti pragovoriti meseca oktobra, da bi dal sina v šolo, pa misli, da je že prepozno. V prospeh dobre stvari naj se torej ne zahteva toliko za vsprejem. Naj bi zadostovalo za plačujoče učence, če se jeden dan pred začetkom šole zglašé in prinesejo rojstni list in šolsko spričevalo ter plačo za jeden ali dva meseca naprej. Pomagajmo vsi stebru svojega naroda — kmečkemu stanu! Vsem bodi geslo: Narodnega dela prva točka je gmotno vprašanje! Liga + 62.

Parlamentarni računi.

Dne 3. t. m. je konservativni državni poslanec dr. Ebenhoch poročal v Sarleinsbachu o položaju. Rekel je, da grof Taaffe izigrava vedno stranko proti stranki, če kaka takomenovanih treh velikih strank dela težave, pa preté vladni listi, da se bode vlada opirala le na drugi dve stranki. Politikom, ki želé, da preprečijo gospodstvo nasprotnih strank in sami hočejo tudi vmes kaj govoriti, ne moremo zameriti, če se ozirajo na take pomisleke.

Dostojno pa ni tako igranje z narodnimi zastopniki in narodnimi koristmi, škodljivo je za domovino.

Na to so konservativni poslanci večkrat opozarjali v klubu konservativcev. Če je včasih potegnila svežaja sapa pri obravnavah, je to največ zasluga konservativne skupine. Včasih se je pa res težko odločiti. Kajti nakopali bi si tudi težko odgovornost, ko bi pomagali liberalcem, da pridejo zopet na krmilo.

Res, sedaj narod ni za liberalce, in sploh razmere niso zanje ugodne, in marsikaj kaže, da bi se dolgo ne držali, ali vendar bi se to in ono za nas hitro na slabše obrnilo.

Dobro moramo premisliti, s katerimi sredstvi dosežemo ugodne vspehe, in neugodne preprečimo. Velikokrat se le škoduje, če se s kakim predrznim korakom doseže kak trenotni efekt.

Govornik dobro vé, da je ljudstvo nezadovoljno, ker želí vidnejših vspehov. Mnogi zahtevajo, da izstopijo konservativci iz Hohenwartovega kluba in popolnoma vladi obrnejo hrbet. Njemu se zdi, da čas za to ni ugoden. Kako bode v bodoče, on ne vé. Nakrat lahko kaj pospeši ta korak. Povoda nevolji je tudi dovolj. Besed gmundenskega okrajnega glavarja konservativci niso zaslužili. Okrajni glavar je s svojimi besedami razžalil katolike cele Avstrije. S tem, da se ni potrdil šolski zakon, katerega je sklenil deželni zbor, se ponižuje deželna avtonomija. To je učni minister storil zaradi židov. 0.1% židov je torej dal prednost proto 99.9% kristijanov. Katoliški poslanci pa morajo tudi to pomisliti, da njih stranka nima zahvaliti svojega obstanka kaki majhni interesni skupini ali denarju. V zbor jih je poslalo le zaupanje katoliškega prebivalstva, in gledati morajo, da si ohranijo to zaupanje.

Iz vsega se torej razvidi, koliko stvari je treba pomisliti. Z železnimi verigami pa katoliki niso navezani na vlado. Vlada bode sama morda kmalu obžalovala, da tako malo podpira konservativce. Koliko je bilo truda, da smo vlado pripravili, da je priznala, da se sme križ delati v šoli? Koliko truda je bilo, da smo našega ministra prisilili, da je obljubil, da v šoli ne bode ničesar trpel, kar bi žalilo verska čutila prebivalstva? Ni-li to umljivo samo po sebi? In take stvari se potem že imenujejo koncesije.

Ko se je razbil železni obroč, je levica prva vladna stranka v državnem zboru. Imela je že svojega ministra. Ko je ta mislil, da mora odstopiti zaradi časti svoje stranke, so ga levičarji pustili na cedilu. Sicer so pa levičarji sedaj, ko nimajo svojega ministra, ravno tako vladni, kakor so bili poprej. Vidi se, da je levica popolnoma zbrusila svoje zobe ob železni obroč in ob Dunajevskega.

Levica se je res po časopisih jezila zaradi koncesij, ki so se dovolile klerikalcem, in zaradi ime-

novanja nekaterih slov. uradnih slug, in ker Gautsch ni šel k slavnosti v Ischl. Plener se pa zaradi tega vendar neče spreti z vlado.

Hudi nasprotniki Plenerjevi so nemški nacionali. Steinwender stoji v gospodarskem oziru na protiliberalnih tléh. Če bode njegova stranka dosledna, bodo v gospodarskih vprašanjih lahko konservativci hodili z njo.

Najodločnejše se boré proti liberalcem krščanski socialisti, ki so naravni zavezniki konservativcev. Poslednji so jih zaradi tega tudi volili v razne odseke. Ebenhochu se pa vendar bolje zdi, da se konservativci in krščanski socialisti popolnoma ne združijo.

Mej Mladočehi močno vré, ali ni misliti, da bi zmagali mirnejši življi, ker „Narodni Listy“ zmagajo hujškanje za svojo nalogo. Škoda je izvrstnih močij, ki so v tem klubu. Poljaki so pa roka, s katero vlada vodi parlament. Velik del poljskega kluba, zlasti njega mlajši člani, so pa naklonjeni konservativcem.

Konservativni klub postaja vedno odličnejši, kar se je zahvaliti katoliško-konservativni skupini. Pač pa je nekaj mōž v tem klubu, ki se povse ne vjemajo z našimi načeli.

Govornik je prišel do sklepa, da pred vsem vlada sedaj lahko vse spravi v pravi tir. Slep bi pa morala biti, če misli, da ima liberalna stranka še kaj zaupanja pri narodu. Ko bi si le vlada vzela toliko poguma, da se otrese liberalne stranke.

Ko se je bil raznesel glas, da se razpusti državni zbor, je bil nastal silen strah v liberalnih vrstah. To naj bode migljej za vlado. Le postavi naj se na krščansko stran, pa bode vlada videla, kake vspehe da doseže.

Dva katoliška ministra pa še ne naredita pomladi. Bližajoče 20. stoletje jih potrebuje več. Prava nesreča je, da sta parlament in vlada sedaj tako razcepljena in onemogla, ko socijalni demokratje trkajo na vrata.

Govornik se je izrekel zoper vsako druženje s socijalnimi demokrati, za agrarno, obrtno in davčno reformo. Potem se je spominjal militarizma in šolskega vprašanja in omenil, da razpor mej narodi umetno gojé ljudje, ki pri tem iščejo svojih koristij.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. septembra.

Blagoslovljenje novega šolskega poslopja v Solnogradu. V Solnogradu so zgradili novo šolsko poslopje in tudi že naprosili knezonadškofijski ordinarijat, da poslopje blagoslovi. To pa nekaterim liberalcem ni bilo všeč. Delati so začeli na to, da se k tej slavnosti pozove tudi protestantski pastor, ki naj tudi s kako molitvijo blagoslovi poslopje, da se tako pokaže, da šola ni katoliška, temveč mejverska. Seveda knezonadškofijski ordinarijat bi v to ne bil mogel privoliti, da bi tudi protestantski pastor poslopje blagoslovljal in je torej sklenil, blagoslovljenje odkloniti, ako naprosijo tudi pastora. Ko so liberalni mestni očetje izvedeli, da se misli od cerkvene strani blagoslovljenje odkloniti, ako zraven pride protestantski pastor, so se zbrali in sklenili, da se poslopje sploh ne blagoslovi in so to knezonadškofijskemu ordinarijatu naznanili. Ta slučaj je zopet pokazal pomanjkljivost šolskega zakona, ko ima liberalni mestni zastop več o šoli zapovedati, nego cerkev, če tudi bodo va-njo hodili skoro samo katoliški otroci.

Razpuščen shod. V petek je govoril grof Kounic na shodu političnega društva v Rakonici. Začel je svoj govor s kraljevim reskriptom z dne 12. septembra 1871. leta. Vladni komisar mu pa ni pustil govoriti o tej stvari. Ko je govornik pozneje napadal sedanjí vladni sistem, je komisar zapretil, da shod razpusti. Govornik je pa vendar še mirno zaključil svoj govor, razpravljajoč še občno volilno pravico. Za grofom Kounicem se je pa oglasil za besedo dr. Sobotka. Ta je pa menda navlaš iztiviljal komisarja, da le shod razpusti. Napadal je vlado in njene komisarje po shodih, ki le razpuščajo shode in kratijo pravico zborovanja, višjih krogov pa ne poučé o pravem mišljenju naroda češkega. Komisar je pa razpustil shod, predno je govornik končal svoj govor in žandarji so izpraznili dvorano.

Spomin kraljevega reskripta. Mladočeški listi se grozno jezé nad praškim mestnim svetom, da je odklonil slavnost v spomin kraljevega reskripta z dne 12. septembra 1871. Posebno se seveda jeze nad županom, ki je tako neustrašeno

pojasnil, da Mladočehom n za drugega, kakor za agitacijo, da vse njih delovanje ni resno. „Narodni Listy“ seveda kličejo praške volilce, da naj pri prihodnjih volitvah izberó druge može, ki bodo bolj vredni njih zaupanja. S tem Gregrov list pač najlepše kaže, da je Mladočehom res bilo samo za agitacijo. Na vsak način bi radi Mladočehi dobili še praški mestni zastop v roke. Mislimo, da se jim to ne posreči, ker praško prebivalstvo že pozna mladočeške politike. Hujškanje mladočeških glasil je pa že obrodilo svoj sad. Pred županovim stanovanjem se je zbralo več pouličnjakov, da so vpili „Pereat“ in so mislili razgrajati, ali policija jim je domu posvetila. Mladočehi pa sami priredé slavnost v spomin kraljevega reskripta, ko je mesto ni hotelo. Pri tej slavnosti bodo pač pridno zabavljali proti Staročehom.

Papeževa enciklika in ogerska vlada. V ogerskih vladnih krogih niso nič kaj zadovoljni s papeževo encliko. Posvetovali so se že, da bi jo prepovedali prečitati po cerkvah. To misel so pa opustili, ker bi s tako prepovedjo svojega namena ne dosegli, kajti razglasila bi se vendar po časopisih. Posebno je ogerske liberalce razkačilo, da se v encikliki omenja, da bode katolike podpiral vladar. To bi namreč utegnulo ogerskim katolikom dati pogum, da se huje upro proticerkvenim predlogam. Znano je že dolgo, da vladar ne odobrava proticerkvene politike in ne mara dati dovoljenja, da se zbornici predloži predloga o civilnem zakonu. Liberalni in vladni listi so pa to prikrivali in celo zatrjevali, da je vladí že dal dovoljenje. Radi bi svet prepričali, da je vladar na njih strani, to pa posebno zaradi tega, ker drugače vlada nima upati na večino v gospodski zbornici. Liberalni listi v predrznosti sedaj trdijo, da v Vatikanu niso dobro poučeni o mišljenju vladarjevem.

Katoliški shod v Marija-Terezijopolu se ni vršil. Vlada ga je prepovedala zaradi kolere. Govori se pa, da je glavni povod prepovedi to, ker vladí shod ni ugajal, ker bi pokazal, da prebivalstvo ni zadovoljno z vladnimi proticerkvenimi reformami. Oglasilo se je bilo nad 5000 samih volincev, da pridejo na shod, mej njimi jako mnogo razumništva. Seveda s tem je ta shod le odložen. Skliče se najbrž spomladi. Posvetoval se bode tedaj lahko o ravno teh stvareh, ker vlada do tedaj s svojimi proticerkvenimi predlogami še ne bode zmagala, kajti ne pojde niti v zbornici poslancev prav gladko, da ne govorimo o gospodski zbornici. S tem, da je katoliški shod prepovedala, si vlada pač ni dosti pomagala. Pokazala je samo, da se že boji probujajoče se katoliške zavesti. Prepričala se bode kmalu, da se s policijskimi naredbami proti katoliškemu gibanju dosti ne opravi.

Napoved prithoda ruskega brodogja v Toulon je v Franciji vzbudila veliko veselje. Velike slavnosti se tedaj priredé. Govori se celo, da se bode 13. dan oktobra praznoval kot narodni praznik, ker ta dan pride rusko brodogje. V Franciji se je oživel zopet upanje, da se sklene rusko-francoska zveza. Rusom se kar ponujajo francoska pristanišča, da napravijo skladišča za premog za svoje srednjemorsko brodogje. Druge države pa nekako z nezaupnostjo opazujejo približanje Rusije in Francije. V Londonu začenjajo premišljati, da angleško brodogje ni kos združenemu francoskemu in ruskemu brodogju in angleški listi pišejo že za to, da se Anglija pridruži sedanji trodržavni zvezi. Tudi nemški listi pišejo za tako štiridržavno zvezo, ki bi bila najboljšé poročstvo za ohranjenje evropskega miru.

Angleški konservativci bi radi, da bi Gladstone sedaj odstopil ali pa takoj razpustil parlament, ko je gorenja zbornica zavrgla irsko predlogo. Ko bi sedaj bile nove volitve, gotovo zmagajo konservativci, ker bi z njimi glasovali mnogi radikalei, ker še niso rešene reforme, katere je jim sedanja vlada obetala. Po ustavnih angleških pojmih nima gorenja zbornica odločevati o zaupanju ali nezaupanju vlade in torej tudi Gladstonu odstopiti ni treba. Dolenja zbornica se loti kar drugih del in drugo leto pa vlada znova predloži irsko predlogo, morda nekoliko v drugačni obliki. Še-le potem, če lordje drugi pot zavržejo predlogo, se bode parlament razpustil. Seveda vprašanje o irski avtonomiji se pa nekoliko zavleče, ko bi umrl Gladstone. Pa tudi v tem slučaju ta stvar več ne izgine z dnevnega reda. Ze zaradi lastnega miru bode na posled Anglija morala dovoliti, da se Irski dovoli večja samouprava.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. septembra.

(Razpisana deželnozborska volitev za notranjske kmetske občine.) Namesto umrlega deželnega poslanca H. Kavčiča vršila se bo dne 31. oktobra volitev deželnega poslanca za kmečke občine v volilnem okraju Postojna, Logatec, Senožeče, Bistrica in Lož.

(Slovensko politično društvo) je imelo dne 8. t. m. svoj občni zbor v Mariboru. Udeležba je bila obilna. Zbor je pozdravil č. g. kanonik dr. L. Gregorec, kateri je potem tudi govoril o političnem položaju. Dr. Hrašovec je govoril o slovenskem uradovanju in Dragotin Hribar o slovenskem obrtnem društvu. Temeljiti govori bili so z navdušenjem vsprejeti. Drugi govori so morali izostati zaradi poznega časa. Predsednikom je voljen z vzklikom dosedanjí predsednik državni poslanec č. g. dr. L. Gregorec. Potem so bili voljeni v odbor: dr. Jožef Serbec, dr. B. Glančnik, dr. J. Mlakar, Fr. Robič, dr. Fran Jurtela, Fr. Kukovec, dr. Ivan Dečko, dr. Ivan Križanič in dr. Fran Raday.

(Dolenjska železnica.) Včeraj ob 7. uri zjutraj odpeljal se je zopet popolen, iz osebnih in tovornih vōz sestavljen vlak iz Ljubljane v Kočevje, peljal seboj raznovrstno opravo in orodje za železnične postaje itd., zvečer pa se je ob 7. uri povrnil zopet v Ljubljano. — Prve dni tega tedna bode zasedlo tudi uradno osobje na postajah svoja odločena mesta, v kolikor se to ni še do zdaj zgodilo. Dne 26. ali 27. t. m. prevzame dolenjske železnice v svojo upravo in oskrb prometno vodstvo državnih železnic. Brezdvomno bode napominano vodstvo nastavilo po obeh progah tako službeno osobje, ki bode slovenskega jezika popolnoma z možno, da se ne bodo čule pritožbe v tej zadevi tudi pri dolenjski, kakor se čujejo še vedno pri — južni železnici. Dežela, ki je pri tej železnici interesovana s polovico kapitala, ima pač pravico zahtevati, da se jej v narodnostnem oziru vse izpolni, kar jej gre, in če bi tudi veliko zahtevala.

(Novi poštni urad v Rovtuh) nad Logatcem otvori se tekom tega meseca. Ondotno županstvo opozarjamo na to, da se pobrine pri poštni direkciji za to, da dobi poštni pečat poleg nemškega tudi slovensko ime.

(Nizkopokloniki Šukljejevi.) Legal bi se, kdor bi trdil, da nekteri naši časniki kažejo kaj spoštovanja do cerkve, do škofov, do duhovstva. Zato je pa tem zanimiveje brati, kako padajo na tla pred vsakojakimi samostvorjenimi „talenti“. V zadnjih dveh številkah kaže to „Edinost“ in „Novice“ v zadnji številki. Poklonov gosp. Šukljeju ni konca ni kraja, zraven pa seveda brc na m namenjenih ne manjka. Nizkopoklonikov nasprotstvo je nam v ponos. To je naš odgovor!

(Začetek mestnih ljudskih šol.) Na slovenskih, kakor tudi nemških mestnih ljudskih šolah prične se šolsko leto 1893/94 v torek, dne 19. septembra t. l., v ponedeljek, 18. septembra, je zjutraj sv. maša k sv. Duhu. — Vpisavanje novo vstopivših učencev in učenk vršilo se bode pri dotičnih šolskih vodstvih dne 16. in 17. t. m. — Šolski otroci, ki ne bivajo stalno v Ljubljani, vsprejemali se bodo le z dovoljenjem mestnega šolskega sveta v mestne ljudske šole.

(Viška občina in mestne ljudske šole.) Vsled sklepa c. kr. mestnega šolskega sveta z dne 22. junija letos plačevati bode občini na Viču odslej vsako leto 200 glđ. ljubljanskemu mestu kot šolski prispevek za svoje otroke, ki bodo pohajali mestne ljudske šole. Do zdaj ni gori imenovana občina, kakor znano, ničesar v to svrho plačevala. Prej ali slej bode jej pa itak treba zidati svoje lastno šolsko poslopje.

(Ljubljanski grad), to je, njega južno-zahodna stran, jela je merodajne in interesovane kroge zadnji čas v nekem oziru zanimati, oziroma opominjati, da storé kaj v njega varstvo. Kakor znano, se omenjeni del in ostali, kar ga moli nad mestom, nahaja v dokaj nedostatnem stanju. Goličave so vedno večje, zemlja se posipa vsled deževja in kamenja nizdoli, a ugodnih tál mu ni, da bi se ta del z mladim zarodom pogozdil. Da bi se temu kvarljivemu stanju prišlo vsaj kolikor moč v okom, vršil se bo koncem tega meseca na lieu mesta z lastniki dotičnih parcel lokalni ogled, kjer se bode svet ogledal in potem potrebno ukrenilo, da se nadaljno rušenje in posipanje sveta zaustavi in njega vsako-

jako poškodovanje zabrani in prepove. — Pač zadnji čas, da se v tem oziru kaj stori!

(Nov list v Gorici.) V A. Obizzijevi tiskarni, kjer sta se do sedaj tiskala „Soča“ in „Primorec“ izšla je 9. sept. 1. številka novega lista „Sloga“, ki bode za zdaj izhajala vsakih 14 dni ter velja do konca tega leta 40 kr.

(Kontrolni shodi) za rezerviste iz občin Javorje, Oselica, Poljane in Trata vršili ve bodo v prihodnje vsled odloka vojnega ministerstva v Poljanah, iz občin Železniki, Selca in Sorica v Železnikih in iz občin Šmarje, Grosuplje, Račna, St. Jurij, Lipoglav, Slivnica na Grosupljem.

(Pri občinski volitvi) za občino Hrastje je bil za župana izvoljen posestnik Fr. Strupi iz Čirčič, za svetovalca pa Jan. Novak, posestnik v Prebačevem in Jan. Sink, posestnik v Čirčičah.

(Za okrožnega zdravnika v Ribnici) je imenovan od deželnega odbora kranjskega dr. Ant. Sifer.

(Naredbe proti koleri.) Od Kolpe 10. septembra. Državni zdravstveni svet je v svoji okrožnici politična oblastva opozoril na zopetno nevarnost, da se kolera iz zapadne Rusije, iz južne Francoske in od drugod lahko zanese v naše dežele. Žalibog, da se je ta neljubi gost že naselil v našem cesarstvu, posebno na Ogerskem. Naše črnomaljsko okrajno glavarstvo je zaukazalo županstvu svojega okrožja, da strogo izvedejo vsa že naznanjena sredstva proti razširjenju kolere. Vsaka občina ima svojo zdravstveno komisijo, kateri je nalog podpirati županstvo, da se vestno izvršujejo vsi dotični uradni ukazi. Javni trgi in ceste se morajo snažiti, nepotrebni kali ob cestah zasuti, gnojišča, stranišča izprazniti, očistiti, zlasti naj se ne prodajajo nezdrava živila ali nezrelo sadje itd. C. k. okrajni zdravnik se bode osebno prepričeval, kaj store županstva in zdravstvena komisija. Vsaka občina mora tudi imeti pravno poslopje za zasilno bolnišnico in vso za to potrebno opremo, kakor posteljo, posteljino perilo, poleg tri strežaje in razkuževalne tvarine. Se ve, da bodo imele občine precejšnje stroške; kje pa naj dobe potrebni denar? Naše belokranjske občine so siromašne, osobito one, katerim je trtna uš uničila vinograde, in te so v prvi vrsti Božakovo, Drašiči in Radovica. Občine nimajo lastnega premoženja na razpolaganje; redne svoje stroške plačujejo z vsakoletnimi davčnimi prikladami. C. k. okrajno glavarstvo naznanja, da dobijo ubožne občine pomoč. Deželni odbor hoče za nakup razkuževalnih tvarin v denarju podpirati, a patrijotično društvo rudečega križa bode istotako pomagalo pri nakupu potrebne opreme za bolnišnice, oziroma samo nakupilo in v kratkem času občinam doposlalo. Občine naj le prošnje vložijo potom okrajnega glavarstva.

(G. Jakob Mankoč, dobrotnik kalske soseske.) Dne 27. jul. t. l. blagoslovila se je na Kalu v košanski župniji kapelica, zidana od tukajšnjega domačina in sedaj hišnega posestnika in trgovca z lesom v Trstu, vsa iz rezanega kamenja, in je stala blizu 4000 goldinarjev. G. Ogrin jo je znotraj dostojno zmalal. Na sredi je podoba sv. družine na zid, ob desni strani sv. Jakopa, ob levi pa sv. Cirila in Metoda. Blagoslovila se je z vso mogočo slovesnostjo ob asistenci gg. kurata šmihelskega in farnega kapelana, ker se je ono nedeljo praznoval pri ondodni podružnici letni shod ali patrocin sv. Jarneja. Vaškim fantom na čast se mora reči, da so oni dan, svoj obligatni kraševski ples opustili. — Mi pri tem opomnimo, da si je g. Mankoč postavil lep in dragocen spomin mej svojimi rojaki. A še lepše bi bilo, ako si gospod ne bi bil izvolil prostora pod vasjo v jarku, kjer se kapela premalo vidi. Najlepše pa bi bilo še to, če bi bil g. Mankoč teh 4000 gld. podaril vaški podružnici sv. Jarneja, da bi se bil s toliko svoto sezidal zvonik, prelili se mali zvončiči, se napravila ura v zvoniku, odstranila se dva črviva stranska oltarja in se prizidala še k cerkvi leva ladija, katere opazovalca oko težko pogreša. Škoda, da blagi dobrotnik ni poprej vprašal sveta pri merodajnih načelnikih! — a česar sedaj ni izpadlo po godu, nadejamo se od njegove poznate dobrotljivosti v bodočnosti. Bog daj!

(Iz Komna) 7. septembra: V ponedeljek, kakor ste že sporočali, izročili smo materi zemlji moža, po katerem pač lahko plačemo, ker bil je mož ne le po imenu, marveč še bolj po svojem neupogibnem značaju, neutrudljivi pridnosti in blaginji srca. Pokopali smo našega draglega dekana veleč. g. Adolfa Harmela. Še par dni pred njegovo smrtjo brali smo v „Slovencu“ vest, da se boljše vsem nam drago

zdravje. In res po človeški soditi bilo je boljše. V noči od 1. do 2. septembra pa se mu je bolezen nenadoma pohujšala, katere bolezen ga je tudi nagloma nam iztrgala. Brzjavilo se je hitro po njegovega zdravnika dr. Lisjaka v Gorico, ki je tudi kmalu došel, a pomoč bila je prekasna. Ob 1¼ uri popoldne umrl je v rokah svojega kaplana. Ljudstvo še verjeti ni moglo, kar so oznanjevali zvonovi kraške planote in tudi res težko je verjeti, da smo izgubili mladega duhovnega očeta. — Žalostnega spreveda so se vdeležili vsi tukajšnji c. k. uradi, žandarmerija in šolska mladež. Iz Sežane došel je vodja c. kr. okr. glavarstva. Celo iz daljnih Sebelj, kjer je blagi ranjki 13 let služboval, prišlo je 7 mož k pogrebu svojega nepozabljivega bivšega župnika. — Pretresljive so bile med drugim besede znanega govornika dr. Gabrijevčiča: „Lehko bi prašali danes Tebe, o Gospod, kaj se Ti je zamerilo ubogo ljudstvo, da si mu vzel tako dobrega pastirja, kaj ti je storila uboga nadškofija, da si ji odtrgal njeno veselje in diko, kaj je zagrešil blagi ranjki, da si v cvetju njegovih let mu prerezal nit življenja! Zdi se, da si hotel Komenčanom le pokazati vzornega moža in si jim ga potem vzel. Da lahko bi tako tožili, a mi vemo, da nerazumljiva so tvoja dela, mi hvalimo tvojo pravičnost.“ Pol ene bila je vže ura, ko smo vzdignili rakvo in jo nesli v kraj miru in počitka. Še enkrat smo se ozrli v jamo za svojim očetom, potem pa zakrila ga nam je neusmiljena zemlja. — Kako je ljudstvo žalovalo, ni popisati. Nekateri hoteli so v dejanju pokazati svojo neizmerno žalost. Darovali so osem prekrasnih vencev, med drugimi darovatelji imenujem le: Županstvo komensko, c. kr. okr. šolski svet in komensko učiteljsvo. Peveci stari in mladi pa prepevali so srce trgajoče žalostinke v slovo svojemu bivšemu pevovodji. In sedaj ga ni več med nami našega očeta. Nad zvezdami se veseli sadu svojega truda. — Bog mu stotero plačuj njegova dobra dela, mi pa molimo radi in hvaležni za pokoj njegove duše!

(Amerikanci) so se začeli prav pridno vračati v svojo domovino, dan za dnevom dohajajo posamezniki; dne 8. sept. zjutraj jih je pa prišla cela „karavana“ Dolenjcev po državni železnici. Kako prav so storili tisti, kateri niso pri odhodu v Ameriko vsega svojega imetja poprodali, da se imajo zdaj kam vrniti na svoje, še bolj prav pa so naredili tisti, kateri so kaj „dobrih del“ sem pred soboj poslali, da se jim zdaj ne bo treba precej ozirati po pomoči. Kakor ima večinoma vsaka reč svojo dobro in slabo stran, tako tudi pri teh naših izselnikih; mnogo se jih je še-le v Ameriki naučilo varčevati in pridno delati, več jih poznam, ki tukaj niso družiga znali, kakor zapravljati in popivati, v Ameriki so postali pa najpridnejši delavci in varčevalci. Marsikateri se je že izrazil: Ko bi bil doma tako pridno delal in varčeval, kakor sem v Ameriki, bi mi ne bilo treba hodi v tja sreče iskat, ker bi je bil našel doma.

(Poljski tatje, lov in kmetijska podružnica.) Iz Poljanske doline: Kakor je zmiraj bolj pogostoma čuti o poljskih tatovih od raznih krajev, tako se tudi pri nas mnogokrat pojavlja, da noč na njivah krčji pridelke, da manjka na njivi fižola, koruze in drugih stvari. Zato je bilo potreba celó orožnikom vmes poseči. — Z mesecem septembrom dovoljuje lovski zakon lov na zajce. Splošno bi bilo želeli lovce vse sreče, da bi veliko zajcev, drevesnih glodalcev in škodljivcev, postrelili. Gotovo bi bili lovce hvaležni večinoma vsi poljedelci in sadjarji. Ta dolgouh dela po naših krajih veliko škodo pri mladih ovočnih drevescih, zlasti o zimskem času. Torej lovci, pozor! — Pred časom se je govorilo, da bi se osnovala kmetijska podružnica za Poljansko dolino. Jako dobro in koristno bi bilo, da bi se to vresničilo. Prav koristno bi bilo tudi, da bi se osnovala podružnica v zvezi s kakim poštenim, koristnim berilom, ker tega tukaj zeló manjka; res je „Domoljub“ mnogo razširjen, pa poleg tega bilo bi potrebno še drugo raznovrstno berilo.

(Poljske novice.) Slavni pesnik Kornelij Njejski, ki je s svojim „Koralom“ in „Tožbami Jeremijevimi“ v najtčnejši dobi zopet vzbudil pogum in navdušenje v srcih poljskih domoljubov, slavi te dni sedemdesetletnico svojega življenja. Od 12. t. m. do 14. oktobra se bodo vršile slavnosti njemu na čast. Pesniki in glasbeniki bodo v njegovo slavo prirejali vsakovrstne veselice; v vseh krajih se bodo pobirali podpis v znamenje narodove hvaležnosti. Predsednik slavnostnemu odboru je dr. Fr. Smolka. Na čikaški razstavi se je najhujšim poljskim slikarjem priznalo častno darilo; seveda je mej njimi

tudi slavni Matejko. — Na švicarskih visokih šolah so štirje poljski profesorji: dr. Laskovski, dr. Kallenbach, dr. Kostanecki in dr. Kowalski. Do nedavno je bila za asistentko dr. Krajevski, ki je sedaj zdravnica v Bosni. — Prihodnje leto bo razstava v Lvovem. V Novem Jorku se je ustanovil poljski odbor, ki ima pripravljati, da se bo ameriška Poljska dostojno udeležila te razstave. — V Lvovem stavkujejo zidarji. Godi se jim pa res slaba. Po neki nerazložljivi navadi je spomladi do Binkoštij in jeseni od oktobra naprej plača zidarjem neprimerno manjša, nego v ostalem času. Zidovski špekulantje zidajo tedaj svoje hiše na jesen in deró s tem uboge zidarje. Do zime spravijo jih pod streho in spomladi dovrše delo. Delavec pa mora živeti prav tako spomladi, kakor po leti, in hrana in stanovanje se mu ne poceni nikdar. Zato zahtevajo stavkujoči zidarji jako pametno, naj se jim plača, ki se jim nastavi prvi mesec njihovega dela v letu, plačuje redno celo leto. Druga zahteva, ki tudi nikakor ne more ugonobiti delodajalcev, pa je ta, da zahtevajo deseturno delo namesto dosedanjega najhujšurnega.

(Dalmatinske novice.) V Spletu nameravajo ustanoviti društvo „za omiko naroda“. Vlada je že odobrila pravila in nadejati se je, da bo udeležba pri društvu vsestranska. — V Zadru se je osnoval odbor, ki zbira milodare za berače, da se ne klatijo po ulicah. Prvi teden so nabrali 124 gld., drugi teden pa 130 gld. Milodari se delé vsako soboto pri samostanu vč. oo. frančiškanov. To je jako pohvalno, ker nekaj red se mora uvesti tudi za berače. Sitnost in predrznost teh novodobnih, neobdavenih obrtnikov presega čisto že vse meje. — V Vel. Ižu, zaderskem otoku, se je rodilo prošli teden dete brez rok in brez nog. Mestu njih so samo okrogli izrastki. Dete je povsem zdravo. — Pri bosenski Koslajnici se je pokazala že večkrat razbojniška četa. Vodi jo bivši bosenski orožnik Nikolić, ki je bil odpuščen iz službe zaradi sumnje skrivnih umorov. Pravijo, da ima Nikolić zvezo z razkolnimi popi. — V drugem razredu so v Zlaturinu propadli Hrvatje, zmagali so pa v tretjem, tako da imajo gotovo večino. — V programu c. kr. državne višje gimnazije v Kotoru je priobčil letos profesor Toma Brajković velezanimivo razpravo „o peraškem narečju“. Dijakov je bilo 103; katolikov 67, razkolnikov 36. — Dalmatinski namestnik je v spremstvu g. Nardellija odpotoval te dni v Boko, da je prisoten velikim vojaškim vajam. — Hrvaška čitalnica v Makarski je slavila dne 3. t. m. svojo petindvajsetletnico. Vrli pesnik-duhovnik Štefan Buzolić je ob tej priliki zložil lepo pesem. — Trgatev obeta veliko. O škodi, ki jo je napravila suša, se je mnogo več govorilo, nego je bilo resnično.

(Štajerske novice.) Konkurs so delali naslednji č. gospodje: Martin Gabere, kapelan v Vojniku; Andrej Fischer, kapelan na Bizeljskem; A. Inkret, kapelan na dopustu v Vojniku, in Jakob Vidovič, kapelan pri Sv. Rupertu v Slov. Goricah. — Č. gospod Ivan Kapler, provizor na Kozjaku, je postal župnik ravno tam, č. g. novomašnik Ivan Kolarič je postal kapelan v Dramljah in Ivan Spende, duhovnik v pokoju, v Bočni, je umrl dne 1. septembra v 32. letu. — Ljudska šola v Framu je sedaj dvajset let v lastnem prostornem poslopju. Ves ta čas ima za ogleda g. J. Grba. V nedeljo dne 3. t. m. je v spomin dvajsetletnice bila primerna šolska veselica. — Dne 30. avgusta je v Hotinji vasi ogenj uničil gospodarska poslopja petim gospodarjem. Goreti je bilo začelo v nekem skednju. Škode je čez 6000 gld. Na pogorišče so bile prihitele požarne brambe iz štirih krajev. — V Št. Ilju v Slov. Goricah je nekdo oddal pismo za Sv. Andraž v Slovenskih Goricah. Pi-mo je v štiridesetih dneh zares prišlo na pravi kraj. Nagleje bi pač bilo pismo prišlo adresatu v roke še v dobi, ko niso poznali para in elektrike. — Žalostni sad nemurjenja kazeta sledeči listini. Nekdo je napravil tako-le pobotnico: „Quwattung über 5 fl. welchen Betrag mir der Herr Orthschulratte zur Vergüttung meines Wohnhauses haus N 10 zu N. welches der Herr Oberlehrer verende der Epedemi Krankheit benützte baar bezahlte N. am 11. Agust 1892.“ Neki župan je pa napravil sledečo vzgledno pismo: Vom Gefertigten Gemainde amte wird Ersucht, das Obman vom Orthschulrathe N. dem besten Karbolsäure nothwendig brauchte. Gemeinde amt I.“ Da bi pač ljudje spoznali, da jim je tako nemškutarjenje le v sramoto in se posluževali materinščine, ki so jo gotovo bolje zmožni. — Iz c. kr. drevesnic na Šta

gerskem oddajajo se sadike smrek, hoi, borov, lipic, orehov itd. brez plačila in za plačilo. Prošnje za nje naj se vložijo pri c. kr. deželnem gozdnem nadzorniku v Gradcu do dne 1. oktobra.

(Morskega psa) je vjel te dni v Dragi sv. Helene pri Sinju ribar Vinko Terković. Pes je dolg 3 metre in 80 cm. Srečni ribar bo dobil za to odmenjeno nagrado.

Telegrami.

Zagreb, 10. septembra. Tajni svetnik škof Pavlešič je umrl.

Borossesbes, 10. septembra. Cesar je bil pri maši; dopoldne je bil vsprejem duhovščine vseh obredov; aradske občine in častnikov. Odgovarjajoč deputacijam duhovščine je cesar zagotavljal, da so mu jednako pri sreči vsi ogerski državljani brez razlike vere, narodnosti in jezika. Na nagovor pravoslavnega rumunskega škofa je cesar odgovoril, da bi se verniki odražali od onih škodljivih hujškanj, ki zapeljujejo narod. Vsakemu cesarjevemu govoru so sledili navdušeni eljenklici. Zvečer je bil obed, po katerem se je cesar razgovarjal z različnimi osebami. Prebivalstvo je priredilo lep umeten ogenj. Povsod cesarja navdušeno pozdravljajo.

Levov, 10. septembra. Od vojakov ni nobeden zbolel za kolero. Zdravje obeh vojv je mej vajami bilo izvrstno.

Levov, 10. septembra. Po poslednjem poročilu je v Galiciji 13 ljudij na novo zbolelo za kolero, 9 pa umrlo.

Karlsruhe, 10. septembra. Cesar in prince Neapoljski sta semkaj došla in ju je vsprejel veliki vojvoda. Prebivalstvo ju je navdušeno pozdravljalo.

Pariz, 10. septembra. Došla sta veliki knez Aleksej in vojvoda Leuchtenberški s soprogo. Veliki knez Aleksej pojde v Vichy, potem pa v Toulon, ko pride rusko brodovje.

Carigrad, 11. septembra. Novica, da je pri Solunu vrglo morje na suho več vreč, v katerih je bilo 50 razmesarjenih trupel, najbrž političnih zločincev, se oporeka kot hudobna izmišljotina. Konzuli tujih oblastev potrjujejo, da je dotični vesti dalo povod

iskanje trupla židovske deklice, ki je v blaznosti skočila v morje. Lažljivo zavijanje je v Carigradu vzbudilo veliko nevoljo.

Buenos Aires, 10. septembra. Revolucija se širi. Pričakuje se odločilne bitve.

Umrli so:

9. septembra Jožefa Šmon, ključarjeva hči, 16 mesecev, črevesni katar. — Avgušina Sorko, izdelovalka žimnic, 66 let, Karlovska cesta 15, vodenica.

V bolnišnici:

7. septembra. Apolonija Makoč, gostija, 72 let, ostarelost.
9. septembra. Jurij Knap, delavec, 65 let, enteritis. — Jurij Drešar, kajzar, 36 let, paralysis pulm.

Tuji.

8. septembra.

Pri **Maliču**: Wein, Spielman s soprogo, Krollman s soprogo, Bettelheim, trgovci; Götz, inženir, s soprogo; dr. Peschak; Porm, policijski komisar; Köhler, policijski oficijal; Erras, Weissenhofer s soprogo z Dunaja. — Kreiner z rodbino iz Zeltweg-a. — Cicol, pl. Scholtz, uradnik, iz Solnograda. — Schnaderbock, Pick, potovalca, iz Praga. — Arko; Wolfsegger, profesor; Engelman, knjigovodja, s soprogo, iz Kočevja. — Enli, trgovčeva soproga; Meye, polkovnik, s hčerjo; Paulitsch, stotnik, s soprogo; Jaklič iz Trsta. — dr. Roje, odvetnik, in Kristan, vrednik, iz Zagreba. — Petričan, stotnik, iz Budimpešte. — Schmalz iz Beljaka. — Nemšak iz Višnje Gore.

Št. 15.888.

Razglas.

445 3—3

V zmislu § 6 zakona z dne 23. maja 1873. l. (št. 121 drž. zak.) naznanja se, da bo razgrnen

prvotni imenik porotnikov za 1894. leto od 5. do 12. septembra t. l.

v magistratnem ekspeditu na ogled ter da ga v tem času vsakdo lahko pregleda in naznani svoj ugovor proti njegovi sestavi.

Porotniškega posla so po § 4. omenjene postavbe oproščeni:

1. Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dobe, za vsega;
2. udje deželnih zborov, državnega zbora delegacij za čas zborovanja;
3. osebe, ki niso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;
4. osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelci in tako tudi lekarnarji (apotekarji), ako uradni ali občinski načelnik za-nje potrdi, da jih ni moči utrpeti za sledeče leto;
5. vsak, kdor je prejetemu poklicu v enem porotnem razdobju kot prednji ali nadomestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po pratiki.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dne 1. septembra 1893.

Razglas.

Št. 455.

452 1

Začetek mestnih ljudskih šol.

Na mestnih ljudskih šolah v Ljubljani, in sicer: na I. in II. mestni petrazredni deški ljudski šoli; na mestni nemški deški ljudski šoli; na mestni dekliški ljudski šoli pri sv. Jakobu; na vnanji dekliški šoli v uršulinskem samostanu; na mestni nemški dekliški ljudski šoli in na jednorazrednici na Barju, se začne šolsko leto 1893/94

v torek dne 19. septembra 1893.

Vpisovanje bivših in vsprejemanje novih učencev in učenk se bode vršilo dne 16. in 17. septembra, poklicanje sv. Duha pa dne 18. sept.

Vpisovalo in vsprejemalo se bode: za I. mestno petrazredno deško šolo v šolskem poslopju v Poljskih ulicah; za II. mestno petrazredno deško ljudsko šolo v šolskem poslopju na Cojzovi cesti št. 6; za nemško deško ljudsko šolo v Mahrovi hiši na Cesarja Jožefa trgu št. 12 (pri tléh na levo); za dekliško šolo pri sv. Jakobu v redutnem poslopju; za vnanjo uršulinsko šolo v uršulinskem samostanu; za nemško dekliško šolo v Špitalskih ulicah št. 10 (Kresija) v II. nadstropju; za jednorazrednico na Barju v šolskem poslopju na Karolinski zemlji št. 9.

Otroci, kateri ne stanujejo v Ljubljani, smejo se sprejemati v mestne šole le z dovoljenjem mestnega šolskega sveta.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

7. dan septembra 1893.

Knjigarna

Kleinmayr-ja in Bamberg-a

v Ljubljani na Kongresnem trgu 2

priporoča svojo

451 12—1

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učiliščih uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah broširane v trdnih šolskih vezih po najnižjih cenah.

Seznami uvedenih knjig se oddajajo zastonj.

Dunajska borza.

Dne 11. septembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 50 kr.
Brebrna renta 5%, 16% davka	97 " 20 "
Zlata renta 4%, davka prosta	119 " 85 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 " 60 "
Akcijske avstro-ogerske banke, 600 gld.	980 " — "
Kreditne akcijske, 160 gld.	337 " — "
London, 10 funtov strl.	125 " 80 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 95 "
Cesarski cekini	5 " 95 "
Nemških mark 100	61 " 60 "

Dne 9. septembra.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 95 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 " 40 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	160 " 50 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	192 " — "
Zastavna pisma avstr. car. zem. kred. banke 4%	98 " 50 "
Zastavna pisma	101 " 10 "
Kreditne srečke, 100 gld.	195 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	67 " 25 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	137 gld. 25 kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18 " 25 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	66 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— " — "
Ljubljanske srečke	23 " 75 "
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 " — "
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2870	— " — "
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	105 " 50 "
Papirnih rubeljev 100	130 " 20 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti do dosega kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni vrednik: Andrej Kalan.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.